

Obrador de pipes de Can Jan Pau

Aiguafreda

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: C. Major, 17

Coordenades:

Latitud: 41.76847
Longitud: 2.24969
UTM Est (X): 437636
UTM Nord (Y): 4624342

Classificació

Número de fitxa: 08014 - 207
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia: Tècnica artesanal
Estil / època: Contemporani
Segle: XIX-XX
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: S'ha perdut.
Protecció: Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Número inventari: IPEC 899687/ IPEM 876

Generalitat i altres inventaris

Accés: Sense accés
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament d'Aiguafreda. Pl. Ajuntament, 1
Autoria de la fitxa: Marta Lloret Blackburn- Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa: dv., 26/04/2013 - 02:00

Descripció

Des de principi del segle XX, a la casa de Can Jan Pau s'hi va habilitar un obrador de pipes. Les soques de bruc obtingudes als boscos veïns eren portades a la casa amb matxos. Allà es separaven les soques, partint-les per la meitat amb una serradora tot fent llesques i rebutjant la part de les branques per obtenir-ne la part massissa. Aleshores, els daus resultants es col·locaven en una gran olla d'aram i es bullien durant 24 hores. Les peces es deixaven assecar de forma natural entre mig any i un any, ja que sinó podien esquerdar-se. D'aquí en sortien els escalaborns, que s'acabaven de processar en altres fàbriques per obtenir pipes Rellevat de molta qualitat, o bé les Marselleses. A Can Jan Pau encara s'hi conserven alguns escalaborns, l'olla d'aram on es bullien les soques i un paper amb les mides intencionals que havien de tenir els escalaborns.

Història

Segons els propietaris, la casa de Can Jan Pau va començar com un hostel on els bohemis de Barcelona venien a menjar-hi la seva popular samfaina. Després va ser una bodega, una botiga de bicicletes...; fins que a principi del segle XX l'avi de l'actual propietari hi va començar un obrador de pipes. Inicialment, la serradora que feia servir funcionava amb una turbina situada al canal de Can Ponsic, que sovint resultava insuficient. Amb l'arribada de l'electricitat al poble l'any 1921, aviat es va instal·lar la corrent a l'obrador. El negoci va passar al seu fill, que va deixar de fabricar escalaborns a mitjans del segle XX.

Bibliografia

Inventari del Patrimoni Etnològic de Catalunya. CPCPTC. Generalitat de Catalunya. Inventari del Patrimoni Etnològic del Montseny (1995-1999). MEMGA - CPCPTC.

